

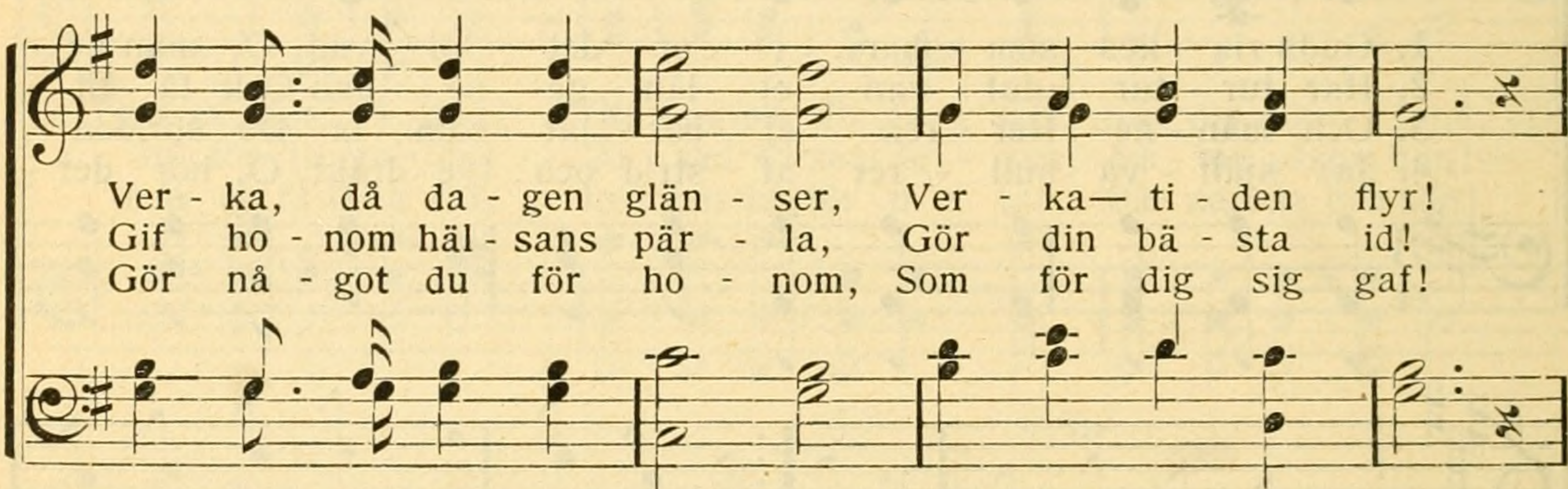
498. Verka, ty natten kommer!

S. DYER.

L. MASON.

1. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Ver - ka, då mor - gon gryr!
 2. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Ver - ka, då Gud ger tid!
 3. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer! Snart sjun - ker sol i haf.

Ver - ka, då da - gen glän - ser, Ver - ka - ti - den flyr!
 Gif ho - nom häl - sans pär - la, Gör din bä - sta id!
 Gör nå - got du för ho - nom, Som för dig sig gaf!

Ver - ka, när so - len brän - ner, Ver - ka, till kväll'n håll ut!
 Hvar - je mi - nut, som fly - ger, Fyll på ett nyt - tigt sätt;
 Lef till hans pris, som köpt dig, Ti - den du än har kvar!

Ver - ka, ty nat - ten kom - mer! Då är ver - ket slut.
 Bör - dan på Her - ren ka - sta! Han gör värf - vet lätt.
 Du är ju hans - så ver - ka, Tills han hem dig tar!